

GYORS LESZEK, ADJ 3 PERCET ISTENNEK!

Te is fontosnak érzed a szabadságot?

Szabadság. Hány nép tűzte már zászlajára ezt a nagyszerű szót. És hányan haltak már hősi halált, hogy kivívják maguk, családjuk vagy nemzetük számára. Több ez, mint eszme, több ez mint igény. Egy valódi alapszükséglet, aminél kevés erőteljesebb létezik.

Isten pedig tudja ezt. Tudja, hogy még ha aranyból van is a kalitka, soha nem lennénk igazán boldogok benne. Szabadságot ad hát nekünk. Viszont ez a szabadság épp oly felfoghatatlan, felmérhetetlen, megemészthetetlen és megérthetetlen számunkra, mint maga Isten. Emiatt pedig egyszerre lehet öröm és bánat forrásává is. Ha ugyanis a szabadságunkat Istenben éljük meg, akkor még akár lemondások mellett is, de valódi boldogság vár ránk általa. Ha viszont ezt a szabadságot arra használjuk, hogy eltávolodjunk Tőle - mert ez is szívünk joga - akkor az úr a lelkünkben, amit Ő töltene be, felemészt minden szép és békés érzést, ami pedig marad, az az aggodalom, a féltékenység, a harag, a gyűlölet, az irigység és az elkeseredett szorongás. Mint a madár, akit egy fa tetejére rakunk. Ha tud repülni, akkor ő a legboldogabb kismadár a föld kerekén. De ha nem, akkor ez a szabadság, ott, tíz méteres magasságban imbolyogva egy szélről rángatott ágon a legijesztőbb szörnyeteggé lesz számára, amivel valaha csak találkozott.

Isten pedig könnyezik, amikor azt nézi, hogy miként peregnék homokszemekként az éveid boldogtalanságban, ott fent, görcsös lábakkal kapaszkodva a fa tetején, miközben az Ő keze ott áll kinyújtva feléd és csak azt várja, hogy belekapaszkodj és megtaníthasson repülni. De bármilyen fájdalmas is látnia a vergődéseinket, a szabadság az szabadság. Nem létezik belőle hibrid változat. És Ő úgy döntött, hogy valóban megajándékoz ezzel minket. Ezek után pedig türelmesen vár. Ha kell repülni tanít, ha kell, elkap, amikor zuhansz, de ha arra van szükség, akkor egyszerűen csak ismét befogad, miután szárnyaidat kipróbálva visszabukdácsoltál Hozzá.

Csak tudd, hogy amikor a fa tetején reszketve állsz, mert ráébredtél, hogy önerőből kizárólag zuhanni tudsz, akkor bárki is voltál, vagy bármit is tettél korábban, csak egy szavadba kerül és Ő megtanít Téged igazán repülni. Ez a szó pedig csupán ennyi: IGEN.

„Egek, harmatozzatok a magasból, hulljon igazság a fellegekből! Táruljon fel a föld, és teremjen szabadságot, sarjadjon igazság is vele! Én, az ÚR teremtettem mindezt.” (Ézs 45:8)